Stari pekinški observatorij in zvezdni opazovalnik

Misijonarji so v Starem pekinškem observatoriju izdelali astronomske instrumente po zahodnih vzorih. Gre predvsem za šest velikih astronomskih instrumentov, med njimi je tudi zvezdni opazovalnik, ki ga je v obdobju cesarja Qianlonga izdelal Slovenec Avguštin Ferdinand Hallerstein.

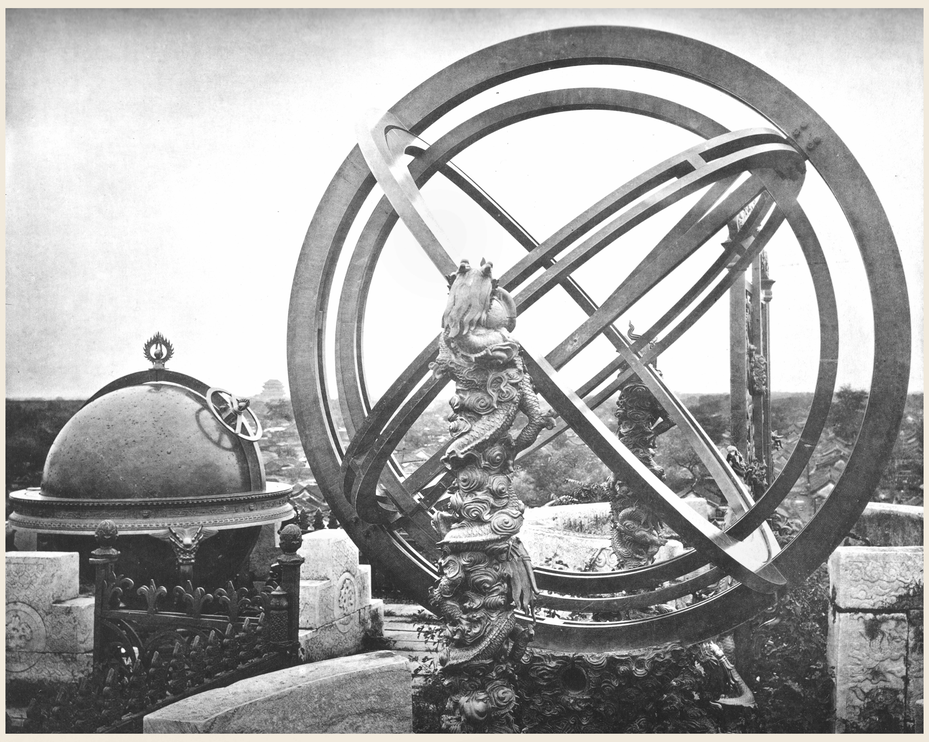

Zgodovinska fotografija zvezdnega opazovalnika, ki ga je načrtoval F. A. Hallerstein, v Starem pekinškem observatoriju.

V starodavni Kitajski je imela astronomija veliko višji status kot v sodobnem času, saj so stari Kitajci verjeli, da so zadeve, povezane z nebom, v povezavi s pravicami vladarja in njegovo neposredno varnostjo, prav tako so bili z nebom in koledarjem povezani vsi pomembni dogodki v državi.

Začetki pekinškega observatorija segajo v leto 1279. Ob nastopu dinastije Ming je cesar Chengzu leta 1421 preselil svojo prestolnico v Peking. Stari pekinški observatorij je bil zgrajen v dinastiji Ming, v sedmem letu vladanja cesarja Zhengtonga (1442). Pod ploščadjo so zgradili zgradbe, kot sta dvorana vijolične zvezde in dvorana sončne ure, medtem ko so bili zgradbe in instrumenti večkrat popravljeni in izboljšani.

V času dinastije Qing je observatorij še naprej opravljal naloge cesarskega observatorija, vendar so zamenjali instrumente. Od konca dinastije Ming do sredine dinastije Qing je v observatoriju delovala skupina tujih misijonarjev, ki so skrbeli za astronomska opazovanja in koledarske izračune.

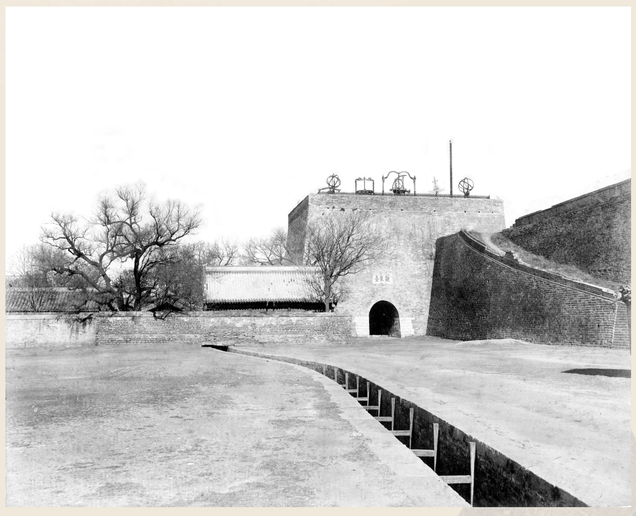

Zgodovinska fotografija Starega pekinškega observatorija.

Zgodovinska fotografija zvezdnih opazovalnikov in drugih instrumentov v Starem pekinškem observatoriju.

Ukradeni Zvezdni opazovalnik, ki ga je načrtoval F. A. Hallerstein, v Nemčiji pred palačo Orangery v Potsdamu. Zvezdni opazovalnik je bil odpeljan v Nemčijo kot nemški vojni plen po vstaji boksarjev v Pekingu leta 1900. V Potsdamu je ostal do leta 1921, ko ga je bila Nemčija po koncu prve svetovne vojne primorana vrniti Kitajski.